

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/58/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214000027
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214000027.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného Y. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2016, o sťažnosti odsúdeného Y. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0T/5/2014 zo dňa 27.06.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Y. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0T/5/2014 zo dňa 27.06.2016 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že podmienične odsúdený Y. Y., nar. XX.XX.XXXX sa v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 0T/5/2014 zo dňa 15.02.2014 neosvedčil a súčasne bol nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, pričom prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vyhodnotení dôkazov na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že podmienične odsúdený Y. Y. sa v skúšobnej dobe dopustil dvoch protiprávnych konaní, za ktoré bol právoplatne postihnutý, keď ho v jednom prípade Okresný súd Zvolen pod sp. zn. 1T/140/2014 odsúdil a v druhom prípade mu Obvodné oddelenie PZ Detva uložilo blokovú pokutu za spáchaný priestupok majetkového charakteru. Prvostupňový súd v zmysle tohto záveru konštatoval, že trest uložený odsúdenému v trestnej veci prejednávanej Okresným súdom Veľký Krtíš sp. zn. 0T/5/2014 sa minul účinku, keď v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia opäť spáchal protiprávne konanie, ktoré je svojím charakterom majetkovej povahy. Podľa názoru prvostupňového súdu skutočnosť, že odsúdený závažným spôsobom porušil právne normy v priebehu plynutia skúšobnej doby tým, že spáchal úmyselný trestný čin, svedčia o tom, že odsúdený sa neosvedčil. Na tomto závere podľa prvostupňového súdu nič nemení ani fakt, že odsúdený trest povinnej práce uložený mu v konaní 1T/140/2014 Okresným súdom Zvolen vykonal, teda zo zákona nastali účinky zahľadania odsúdenia podľa § 92 ods. 2 Tr. zák. s odkazom na § 32 písm. c) Tr. zák. Pre rozhodnutie prvostupňového súdu pritom nebolo podstatným to, že odsúdený vykonal trest povinnej práce, ktorý mu uložil Okresný súd Zvolen pod sp. zn. 1T/140/2014, kedy by bolo možné bez ďalšieho previnenia konštatovať, že sa v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia osvedčil, ale tá skutočnosť, že sa v skúšobnej dobe dopustil protiprávnych konaní rovnorodého charakteru, za aké bol odsúdený vo veci prejednávanej Okresným súdom Veľký Krtíš. Vzal pritom v úvahu skutočnosť, že odsúdený sa v pomerne krátkom časovom úseku dopustil dvoch majetkových previnení, za ktoré bol právoplatne postihnutý, v dôsledku čoho vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby tak, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto mu nariadil vykonať trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov s tým, že ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2016 v neprítomnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš vzdal práva na podanie sťažnosti. Predmetné uznesenie bolo odsúdenému doručené dňa 30.09.2016 a odsúdený proti nemu podal sťažnosť dňa 03.10.2016. V danom prípade možno konštatovať, že podľa zákona je proti tomuto uzneseniu prípustná sťažnosť, táto bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote.

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti odsúdený vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím súdu a uloženým trestom, ktorý považuje za vysoký. Odsúdený uvádza, že ľutuje veci, ktoré spáchal a uvedomuje si čo vykonal. Poukazuje pritom na to, že vychováva 11-ročnú dcéru, ktorú má pri sebe od jej jedného roka. O dcéru sa stará aj mama odsúdeného, ktorá je chorá a potrebuje, aby jej pomáhal, pričom odsúdený sám podľa svojho vyjadrenia potrebuje mame aj dcére pomáhať a začať odznova. Žiada preto krajský súd o prehodnotenie jeho skutkov, keďže sa teraz zamestnal a chce zmeniť svoj život. V závere poukazuje na skutočnosť, že trest, ktorý mu bol uložený a spočíval v odpracovaní verejnoprospešných prác už vykonal.

B. súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a) a b) Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, pričom po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je dôvodné a zákonné a sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon súd podmienečne odloží sa konanie nekončí, ale je stanovená skúšobná doba, v priebehu ktorej sa skúma v prvom rade, či odsúdený dokáže viesť riadny život. Pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Ako vyplýva z predloženého spisového materiálu Y. Y. bol dňa 15.02.2014 odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0T/5/2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine a treste dňa 15.02.2014, pričom skúšobná doba plynula od 15.02.2014 do 15.04.2015. Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 186 spisu) je zrejmé, že Y. Y. bol dňa 26.03.2015 rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/140/2014, právoplatným dňa 11.04.2015, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 280 (dvestoosemdesiat) hodín. Z tohto rozhodnutia (č.l. 100-103 spisu) vyplýva, že predmetný skutok spáchal Y. Y. dňa 08.05.2014, teda počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia. Podľa správy probačnej a mediačnej úradníčky s výkonom funkcie na Okresnom súde Zvolen (č.l. 185 spisu) odsúdený uložený trest povinnej práce vykonal dňa 10.06.2016. Okrem toho sa odsúdený podľa odpovede na lustráciu v Registri priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č.l. 108 spisu) dopustil dňa 14.09.2014 i priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola Obvodným oddelením PZ Detva uložená bloková pokuta vo výške 30,- Eur. Z odpisu registra trestov odsúdeného krajský súd ďalej zistil, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný a je zrejmé, že doposiaľ uložené tresty nespĺnili svoj prevýchovný účel, keďže odsúdený naďalej pokračuje v páchaní trestnej činnosti, a to napriek

dobrodeniu súdu i v priebehu plynutia skúšobnej doby. Tieto konkrétne skutočnosti potom preukazujú, že v danom prípade je namieste premeniť pôvodne uložený podmienený trest na trest nepodmienečný.

Pokiaľ odsúdený v podanej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že trest, ktorý mu bol uložený a spočíval v odpracovaní verejnoprospešných prác už vykonal, tak krajský súd zdôrazňuje, že je nepochybným faktom, že odsúdený sa v skúšobnej dobe, a to dňa 08.05.2014 dopustil úmyselného protiprávneho konania, sankcionovateľného prostriedkami trestného práva. Na uvedenom fakte nič nemení ani skutočnosť, že v súvislosti s týmto úmyselným protiprávnym konaním sa na odsúdeného hľadí, akoby za uvedené protiprávne konanie nebol odsúdený. Zmyslom inštitútu zahladenia odsúdenia je odstrániť nepriaznivé dôsledky odsúdenia, ktoré pretrvávajú aj po výkone trestu, a ktoré by mohli odsúdenému sťažovať jeho uplatnenie sa v ďalšom živote (napr. výkon povolania vyžadujúci bezúhonnosť, ktorá sa preukazuje aj výpisom z registra trestov). Preto zahladenie odsúdenia za trestný čin súčasne neznamená aj fikciu, že páchateľ trestný čin nespáchal.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi uznesenia okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a poukazuje na to, že odsúdený nevyhovел podmienkam uvedeným v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák., keď v skúšobnej dobe nevedol riadny život a dopustil sa jednak spáchania úmyselného trestného činu a jednak spáchania priestupku majetkového charakteru, a teda protiprávnej činnosti rovnorodej povahy ako pri podmienenom odsúdení. Okresný súd taktiež správne rozhodol, keď odsúdeného Y. Y. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov považoval krajský súd sťažnosť odsúdeného Y. Y. za podanú nedôvodne a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.